

עפ"ת 24074/04/14 - אלי מזרחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 24074-04-14 מזרחי נ' מדינת ישראל
01 מאי 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
אלי מזרחי
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עוה"ד דוד גולן ואילון אורון

ב"כ המשיבה - עו"ד כנרת מור

אין הופעה למערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער, שלא התייצב לדיון, ודי בכך לצורך דחיית הערעור לפי סעיף 208 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, נרשם דו"ח על כך שביום 13.10.12 בשעות הבוקר, נהג כשהוא שיכור.

הנהיגה הייתה בכביש 20 לדרום, כאשר בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו של המערער מצויים היו 295 מק"ג אלכוהול.

המערער כפר במיוחס לו. בית משפט קמא שמע ראיות ובתומן, בהכרעת דינו, קבע כי המערער היה שיכור.

בסיפא להכרעת הדין, המבוססת והארוכה בת שמונת העמודים, אמר בית משפט קמא את הדברים הבאים: "**בסופו של יום, בחינת מכלול הראיות מביאה למסקנה, כי התביעה המציאה ראיות להרשעתו של הנאשם בנהיגה בשכרות. בכלל זה, בדיקה מדעית אודות ריכוז האלכוהול בגופו, הודאתו של הנאשם כי צרך שתי כוסות בירה כוס וודקה, ריח אלכוהול שנדף מפיו. הימנעותו של הנאשם מלזמן עד רלוונטי חיזקה מסקנה זו...**".

דבריו אלה של בית משפט קמא הינם משקפים את העובדות בתיק זה ואת הראיות. בית משפט קמא קבע קביעות

עובדה וממצאי מהימנות על פיהן דחה את גרסתו, הן מטעמי כבישה והן מטעמי חוסר מהימנות, כי שתי מים עובר לבדיקת הינשוף. בית משפט קמא קיבל את עדויות השוטרים, כי לא הייתה, בנסיבות, סטייה מהשמירה על המערער למשך 15 דקות. בית משפט קמא דחה את כל שלוש הטענות שנטענות בערעור של ב"כ המערער, שהיו כשלים במילוי הדו"חות, שהשוטרים לא הקפידו על חפיפה בשמירתו של המערער למשך 15 הדקות, וכן טענה שלישית על אי-דיוק ברישום הדו"חות. כל הטענות הללו אין בהן ממש ואף אם היה בהן ממש, לא היה בהן כדי להשפיע על קביעותיו העובדתיות הנכונות של בית משפט קמא.

הערעור הוא גם על גזירת הדין במקרה זה. בית משפט קמא גזר למערער קנס נמוך בסך 1,500 ₪, פסילה מותנית וחתימה על התחייבות, וכן פסילה בפועל של 16 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית. כאשר בית משפט, בעבירה של שכרות, וכאשר ברקע חקוק סעיף 39א' לפקודת התעבורה, מטיל פסילה בת פחות משנתיים ימים, הרי הוא נגד קלה עם המערער ומה לו כי יערער.

גם אם בית משפט קמא לא פעל בדיוק בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, בגזרו את דינו של המערער בתיק זה, מי שיצא נשכר מהעניין הוא המערער, משום שמתחם הענישה לא יכול להתחיל כקו תחתון פחות מעונש המינימום.

אכן, יש מקרים שבהם מוצדק להחזיר לערכאה דיונית תיק שבו בית משפט איננו מיישם את הוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין, כנאמר למשל בע"פ 6461/11 **אחמד יאסין נ' מדינת ישראל** (מיום 22.01.14), אך לא זה המקרה.

הערעור על שני חלקיו ועל שני באי כוחו של המערער נדחה.

המערער יפקיד את רישונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בתל-אביב יפו ביום 04.05.14, שעה 09:00.

**ניתן והודע היום א' אייר תשע"ד,
01/05/2014 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד